

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LXXVI. De neceßitate seu commendat. divinæ gratiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

Sermones de Diversis.

725

Multiplicata sunt infirmitates eorum, postea acceleraverunt a. Quid dissimulant homines in vita sua agere pœnitentiam, & extrema de confessione præsumunt? Quomodo sub unius horæ articulo revocari posse afflant omnia animæ membra, cuius concupiscentiæ & desideria per totum mutidum sparsa sunt, & ubique terrarum velut quodam visco tenentur? Non dico, ait Dominus, quin & talium salvem aliquos, potens sum enim in momento omnia revocare; sed non congregabo conventicula eorum de sanguinibus b, id est, qui in sanguine perseverant, donec multiplicatis infirmitatibus deserantur à peccatis antequam deserant ea, non magna tamquam conventicula congregabo. Si benè memini, in toto canone Scripturæ sum unum Latronem invenies sic salvatum. Noli ergo huic tam periculose expectationi credere temetipsum. Et quidem spiritus non modo ubi vult, sed quando vult, spirat c, nec ei difficile est de subito perfectam dare contritionem cordis quam vix multo tempore alii consequuntur; sed unde scis quod tunc tibi ita subvenire velit, quem tu interim sic repellis? Benignus quidem est spiritus sapientiæ d, sed non liberabit maledicuum à labiis suis. Audi quis ille sit: Maledictus qui peccat in spe.

a Psal. 13. a

Periculoso in mortem usque diffire curans autem.

b Ibidem.

Nec tutum nisi exemplo Latronis in cruce demum pœnitentia.

d Sap. 1. b

S E R M O LXXVI.

De necessitate seu commendatione divinae gratiae.

Prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis a. Triplex nobis necessaria est benedictio, præveniens, adjuvans, & consummans. Prima misericordiæ, secunda gratiæ, tertia gloriæ. Prævenit misericordia conversionem, adjuvat gratia conversationem, perficit gloria consummationem. Nisi tri-nam hanc benedictionem dederit Deus, non poterit dare terra nostra fructum salutis. Neque enim aut inchoare bonum, donec à misericordia præveniamur; aut agere bonum, donec adjuvemur à gratia, aut consummari in bonis possimus, donec gloria repleamur. Verum in his tribus non im-merito dulcius sapit ea, quæ non modò immeritos, sed & male meritos præ-venit: ut dum adhuc filii sumus iræ, & operamur opera mortis, ipse cogi-tet super nos cogitationes pacis, & ne potentibus quidem, imò & impeten-tibus: non invocantibus, sed provocantibus: non interpellantibus, sed etiam repellentibus, spiritum bonum, spiritum vitæ, adoptionis spiritum largitur. Quid illi animæ dulce sapiat, cui misericordia tanta non sapit? Merito proinde benedictio dulcedinis nominatur ea quæ prævenit; quia quæ adjuvat, fortitudinis; quæ consummat, plenitudinis est.

a Psal. 20. a
Benedictio tri-plex nob. ne-cessaria.

Gratia necesi-tas ad bonum inchoandum & peragendum.

S E R M O LXXVII.

De rara sorte hominum cognoscantium & non cognoscantium Deum; item cognitorum & non cognitorum à Deo.

Y y y 2

Populus